

[Ingerlise Koefoed]

tinget og sige deres mening og protestere, hvis de ville – og det tror jeg de ville – eller sige, at de var dybt uenige og ønskede et helt andet forslag fra regeringen.

Det radikale venstre har jo, efter hvad det selv siger, opnået at mildne de værste anslag imod de svage og de svagere grupper i samfundet. Men hvad er det egentlig, det radikale venstre har opnået? Det har opnået at skyde problemerne foran sig. Det har opnået at udskyde spørgsmålet om forhøjelse af forældrebetalingen for at have børn i daginstitutioner, for det spørgsmål er overført til socialudvalget, som arbejder videre med det. Så vidt jeg har forstået af, hvad socialministeren har sagt i finansudvalget, har han i hvert fald ikke opgivet tanken om, at kommunerne skal aftrappe deres tilskud til forældrebetalingen.

Det radikale venstre har opnået en fjernelse af en besparelse på folkeskolen; den er også skudt ud. Den skal efter undervisningsministerens mening opnås gennem nogle temmelig forvirrede ideer, som undervisningsministeren vil have med i overenskomstforhandlingerne, og som under alle omstændigheder betyder mere deltidsarbejde, færre penge i lønningsposen til lærerne, dårligere arbejdstid og dårligere arbejdsmiljø.

Man har opnået ophævelse af nogle besparelser på kulturområdet, og det er vel nok noget af det mest positive, det radikale venstre har opnået i denne sag. Men det, der står tilbage, er ikke noget at rose sig af. Man har ikke før set skrevet noget sted, at der skal betales penge for kulturelle arrangementer i folkebibliotekerne – det står her.

Og hvad har man så mere opnået? Ja, man har opnået at bevare nedsættelsen af den tid, hvori folk kan være på midlertidig hjælp, og man har opnået, at de hurtigere skal gå over på den nedsatte varige hjælp. Man har opnået bevarelse af betaling for enkeltfagsundervisning og for specialundervisning, de områder, hvor det er fantastisk vigtigt, at folk har alle muligheder for at ud-danne sig og få indhentet noget af det, som de måske kunne bruge deres arbejdsløshedsperiode eller deres revalideringsperiode til at indhente. Man har opnået, at 40 mill. kr. i besparelser på plejehjemssektoren står tilbage.

Det, der er kommet ud af den meget lange snak, de radikale har haft med regeringen og med indenrigsministeren, er ærlig talt en me-

get lille fjer, som de radikale selv er meget, meget dygtige til at puste op til fem høns. Hvornår vil det radikale venstre opgive illusionen om, at det ved at skyde problemerne foran sig virkelig opnår at gøre noget som helst andet end at bevare en regering, som ikke er værd at bevare for almindelige mennesker?

Jeg vil godt sige til socialdemokratiet, at jeg synes, det er udmærket, at socialdemokratiet i finansudvalget har stillet en masse spørgsmål og har protesteret imod disse ting. Men jeg vil sige, at det er en skuffelse for os i SF, og at vi er forbløffede over, at socialdemokratiet ikke ville være med til en betænkning, hvoraf det klart fremgik, at disse to partier, socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, var indstillet på ved først givne lejlighed at rette op på de skader, der skete med dette forslag. Det var en skuffelse, det var mærkeligt, og jeg vil spørge socialdemokratiet: hvad ligger der bag dette? Det er klart, at man kan henvise til noget teknisk, noget med, at når først det er kommet, er det ikke så nemt at lave om på det lige med det samme, men hensigterne, der ligger i det, må socialdemokratiet vel være lige så meget indstillet på at få ændret hurtigst muligt, som vi andre er.

En af de mest skandaløse ting ved denne sag er, at flere partier i finansudvalget gang på gang har spurgt indenrigsministeren og de andre ministre: hvad bliver resultatet af dette med hensyn til arbejdsløshed? Det har været ganske umuligt at få ét eneste klart svar på det. Vi har fået at vide, at i budgetdepartementet har man desværre endnu ikke lavet de modeller, der kan bruges til udregninger på den meget udviklede økonomiske model til opretning af landets økonomi, den nye regering har fremlagt. Det er ganske urimeligt over for befolkningen, at man ikke kan fremlægge konsekvensberegninger af de besparelser, man laver, og det er mærkeligt, at man i pressen, samme dag som man har fået dette udviklede svar på, hvor umuligt det er at regne det her ud, kan læse, at budgetdepartementet i hvert fald godt kan vurdere, hvad arbejdsløsheden bliver det første år.

Glensgård (FP):

Vi må starte med at glæde os over at kunne konstatere, at vi har fået en enkelt bespa-